

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. гр. Хасково, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Гроздан Б. Грозев

при участието на секретаря Павлина Ст. Николова
като разгледа докладваното от Гроздан Б. Грозев Административно
наказателно дело № 20235640201022 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по повод постъпила жалба от И. Г. К. от гр.Хасково, против
Наказателно постановление № 22-1253-002114/24.01.2023г. на Началник група в ОДМВР-
Хасково, с-р Пътна полиция, упълномощен с МЗ 8121з-1632/02.12.2021г. Жалбоподателя
твърди, че издаденото НП е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на
материалните и процесуални правни норми, като иска съдът да го отмени. Жалбоподателят
редовно призован не се явява по делото и не изпраща процесуален представител. Постъпила
е молба-становище от И. Г. К., рез. адв.А.Е.М. от САК, преупълномощен от адвокатско
дружество „Генев и Марков“ с което се иска отмяна на атакуваното НП, като се излагат
доводи по същество. Претендират се и разноски по делото за адвокатска защита.

Ответникът по жалбата редовно призован, не изпраща представител в с.з. С писмото
с което е представена преписката моли съда описаните в жалбата обстоятелства да не се
вземат в предвид от съда и същата да не бъде уважена,а при отмяна на НП и прекомерност
на разноските да намали техният размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната
съвкупност, приема за установена следната фактическа обстановка:

С атакуваното в настоящото производство НП на Началник група в ОДМВР-
Хасково, с-р Пътна полиция на основание чл.175, ал.3, предл.1 от ЗДвП на жалбоподателят е
наложено наказание „Глоба „ в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС
за срок от 6 месеца. Административно-наказателната му отговорност е ангажирана за това,
че на 14.11.2022г. около 21:10ч. в гр.Хасково на ул.“Дунав“, в посока бул.“Г.С.Раковски“,

управлявал лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег.№ *****, който автомобил след извършена проверка, се установило, че бил със служебно прекратена регистрация на 22.09.2022г. и не бил регистриран по надлежният ред. За горното нарушение на жалбоподателя е съставен АУАН. Същият бил предявен подписан от жалбоподателят и на последният бил връчен екземпляр от акта.

В последствие, без да е налице резолюция за прекратено административно наказателното производство по отношение на нарушението по чл.140, ал.1, предл.1 от ЗДвП, преписката е била изпратена на РП-Хасково, за проверка за извършено престъпление по чл.345,ал.1 от НК. С постановление от 18.01.2023г. РП-Хасково е отказала да образува ДП и преписката е изпратена на КАТ, като е издадено процесното НП.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.140, ал.1 от ЗДвП действащ към датата на нарушението – Чл. 140. (1) (Доп. – ДВ, бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г., изм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Разпоредбата на чл.175, ал.3, предл.1 от ЗДвП предвижда – ал. (3) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които водят до отмяната на НП. Според съда съвсем ясно и точно е посочена датата на нарушението и мястото на извършването му. Описана е и фактическа обстановка и обстоятелствата при които е извършено това нарушение. Посочено е, че става въпрос за управление от страна на жалбоподателя на лек автомобил, който е със служебно прекратена регистрация, като е посочено на какво основание е станало това прекратяване.

АУАН и Наказателното постановление са съставени и съответно издадени в сроковете по ЗАНН от компетентни органи.

В случая според съда като процесуално нарушение може да се отбележи, факта, че липсва резолюция за прекратено административно наказателното производство по отношение на нарушението по чл.140, ал.1, предл.1 от ЗДвП, но това не е довело до издаване на НП извън сроковете по ЗАНН и от некомпетентен орган. Затова и съдът намира, че последното нарушение не се явява съществено.

По същество съдът намира, че безспорно по делото се доказва, че жалбоподателят на 14.11.2022г. около 21:10ч. в гр.Хасково на ул.“Дунав“, в посока бул.“Г.С.Раковски“ е управлявал лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег.№ *****, който автомобил, бил със служебно прекратена регистрация на 22.09.2022г. и не бил регистриран по надлежният ред. Това се доказва по безспорен начин от свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели, които пък освен че са еднопосочни и непротиворечиви, се подкрепят и от събраните писмени доказателства по делото, затова и съдът изцяло ги кредитира. Освен това по въпроса за управлението не се и спори от жалбоподателя.

Доказа се по безспорен начин от приетите справки по делото, че автомобилът не е собственост на жалбоподателката, а е собственост на ЮЛ – „Мултитранс 88“ ЕООД.

От доказателствата по делото, не се доказва, че собственикът на автомобила е бил уведомен за дерегистрирането на автомобила му, поради липсата на застраховка „Гражданска отговорност. Не се доказва и ползвателя на автомобила в лицето на жалбоподателя – И. Г. К. да е уведомена за това прекратяване. Това обстоятелство изключва субективния елемент на възведеното нарушение по чл. 140 ал.1 ЗДвП, задължаващо ползвателите на автомобили да ги управляват по пътищата за обществено ползване след като са регистрирани. Незнанието на жалбоподателя за служебно прекратената регистрация води до категоричен извод, че вмененото умишлено нарушение на чл.140 ал.1 ЗДвП не е извършено от него виновно по смисъла на чл.6 ЗАНН, тъй като вината е субективно отношение на дееца към извършеното от него нарушение. Незнанието на фактическите обстоятелства принадлежащи към състава на вмененото нарушение по чл.140 ал.1 ЗДвП изключват умишъла относно това умишлено нарушение –арг. от 14 ал.1 НК вр.чл. 11 ЗАНН относно обстоятелствата изключващи отговорността.

За да е налице нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, за което да може надлежно да се наложи наказание по чл. 175, ал.3, пр.1-во от ЗДвП, е необходимо водачът на автомобила да е знаел, че към датата на деянието управляваното от него моторно превозно средство не е регистрирано по надлежния ред. Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателният кодекс, доколкото в този закон не е предвидено друго. Действително, обратно на правилото съдържащо се в чл. 11, ал.4 от НК, според разпоредбата на чл. 7, ал.2 от ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. **При което, дори да би могло да бъде игнорирано правилото, че непредпазливостта следва задължително да бъде посочена в състава на нарушението и че отсъствието на признаци относно вината в последния означава, че се касае за умишлено деяние, то не би могло да се игнорира трайно закрепеното в съдебната теория и практика виждане, че формалните престъпления, а по силата на чл. 11 от ЗАНН и формалните нарушения, каквото по естеството си е и нарушението по чл. 175, ал.3, пр. 1 -во от ЗДвП, могат да бъдат извършени само умишлено и то при форма на вината пряк умишъл.** Това виждане произтича от определението на понятието за непредпазливост, дадено в чл.11, ал.3 от НК, според който деянието е такова, когато деецът не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато е предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати. Престъпните последици(престъпен резултат) представляват съставомерния резултат от деянието - поставяне в опасност или действително увреждане, който следва да е посочен в състава на нарушението(престъплението), а съответно такъв елемент в състава си могат да включват само и единствено резултатните деяния. Формалните такива са на просто извършване и те се довършват със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние. Настоящия случай е именно такъв, тъй като в чл. 175, ал.3 от ЗДвП е описано формално нарушение, в чийто състав не е визиран престъпен резултат(изменение на обективната действителност,което трябва да настъпи като следствие от изпълнителното деяние). Съответно същото може да се извърши само при условията на пряк умишъл. Прекият умишъл предполага дееца да съзнава всички елементи от обективната страна на състава на престъплението (нарушението) - в случая, че МПС-то е с прекратена регистрация от определена дата, респ. и че към датата на управлението му то не е регистрирано по надлежния ред. Липсата на знание за който и да е от обективни признаци на състава на престъплението (нарушението) изключва умишъла за извършването му.

Следователно преки доказателства, или верига от косвени доказателства, от които може да бъде направен единствен, непротиворечив и категоричен извод относно виновността на дееца и конкретно, че на санкционираното лице към датата на твърдяното нарушение е било известно, че регистрацията на управляваното от него м.п.с. е била служебно прекратена по делото не са налице. **Както вече се посочи последното може да се осъществи само при условията на пряк умисъл.** Изложеното води на извода, че по делото не е налице надлежно доказване на виновно поведение от страна на жалбоподателя касателно вмененото му нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. поради това и НП ще следва да се отмени.

В подкрепа на горните мотиви е и Тълкувателно постановление №2 /05.04.2023г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС в което изрично се приема, че не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 от ЗДвП административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл 143, ал.10 от ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на МПС.

Освен това в подкрепа на горните изводи на съда е и цялата практика на съдилищата в това число и на ВКС във връзка с престъпленията по чл.345, ал.2 от НК и Особените мнения на съдия Цветомира Димитрова в много решения на Адм.С-Хасково.

Като се има предвид правната квалификация на нарушението в НП, правилно е била приложена санкционната норма на чл.175, ал.3 от ЗДвП и правилно наказанията са определени в минималният им размер, до колкото няма изложени мотиви за отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства. Това е валидно при положение, че нарушението по чл.140, ал.1 от ЗДвП беше доказано.

С оглед изхода на делото основателна се явява претенцията на упълномощения по реда на чл.38, ал.2 от ЗАдв. адвокат Ал.Марков за присъждане на разноски в полза на Адвокатско дружество „Генев и Марков“, за адвокатско възнаграждение в размер на 480 лева с ДДС.

Мотивиран така, Хасковският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-1253-002114/24.01.2023г. на Началник група в сектор Пътна полиция при ОДМВР-Хасково.

ОСЪЖДА ОДМВР – Хасково да заплати на Адвокатско дружество „Генев и Марков“ с ЕИК 177430738, адвокатско възнаграждение в размер на 480лв. с ДДС, за процесуално представителство пред въззивната инстанция по реда на чл.38, ал.2 от ЗАдв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

/П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ.

Съдия при Районен съд – Хасково: ВЯРНО С ОРИГИНАЛА!!!

СЕКРЕТАР: /П.Н./